

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקרי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזקה מקוצרת ושינון

מסכת גיטין

כללים לשימוש

[]	=	מקור או טעם הדבר
()	=	הוספה פרט או תוספת ביאור
להלך'	=	להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו'	=	מדאוריתא
לרש"י	=	שיטת רשי' כתחות' חולקין - עי' בספר סיכון גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים כתחות')

בפעם הראשונה כדי לדקק מאי בדברי הסיכום כדי לחתfos מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקהלות הרבה פעמים שייהיו מוחודדין בכך.

נא להכניס השמות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פאיה"ק ירושלים תובב"א

טל: (02) 571-2016

מסכת גיטין

פ"א המביא גט

גמ' ב.

ת"ק - בפני נכתב ממדה"י (לרשותי - ח"ל), ר"ג - אף מركם, ר"א - אף מכפר לודים, ר"י - מאשקלון ועכו
(לר"מ לא מעכו)

חכמים - רק ממדה"י, למדה"י [לרבה בהו"א - אטו מביא], ממדינה למדינה (לרבה כת"ק)
רשב"ג - אפילו מהגמוני שמקפידין

בפ"ג: רבה - אין בקיין לשם (לרשותי - ושילינו ליה) [רוב בקיין ומשום עיגונא אקליו להאמין לשליח],
ואחר שלמדו גורה דיזוזר לקלקלון] וגם משום אין מצוין לקיימו
רבה - אין מצוין לקיימו [ננחקרה עדותן בב"ד ומשום עיגונא אקליו]
נ"מ: 1) ב' שלוחין (לפני שלמדו) [לרשותי - הם מצוין],
2) באותו מדינה במדה"י, 3) (בהו"א מדינה למדינה בא"י),
4) לרשותי - אם שיילינו, 5) ידעתו לרשותי, ידענו, 6) שליח שנחרש (לפני שלמדו)

רש"י ב. - ג.

ע"א נאמן באיסורין - לרשותי - דכאו"א נאמן על תרומה שחיטה וניקור,
ודוקא לא אתחזק איסורה [לרשותי כנירור], א"כ בידו לתקן (שחיטה וטבל)
לשמה - לרשותי - חשש למצא כתוב ועומד

גמ' ג. - ה :

לרבא צ"ל " בפני נכתב " - ד"ידענין " מהימני בget ואתי לאיחלוPI בקיום שטרות בע"א

ג' גיטין פסולין והולד כשר: כתב ידו, אין בו זמן, בעל סופר וע"א
לרבה - משנתנו כר' אלעזר דעת"מ כרתי וכשיש ע"ח בעין לשם [שלא יהא מזוייף מתוכו],
כר"י - צריך כתיבה וחתימה לשם ובותלוSH
לר"מ א"צ כתיבה לשם [וכותב לה = חתימה]

ת"ק דמשנה - דוקא רוחקות צ"ל בפ"ג [סמכות גמרי ושבichi]

ר"ג - סמכות צ"ל [מובלעת גמרי ושבichi]

ר"א - אף מובלעות צ"ל [שלא חילוק במדה"י]

רש"י למסקנא מדינה בא"י - איקפדי לכ"ע צ"ל בפ"ג [לא שכיח]
אי לא קפדי לכ"ע אין צ"ל [עולי רגלים, ב"ד קבועין]

אצל בפ"ג: פקח ונחרש (ויתקיים בחותמיו), ב' שלוחין [לרבה - אחר שלמדו, לא שכיח] (טז: - יש
מ"ד דשכיה ואצל), בעל [לא יערער]

בלי בפ"ג ונתקאים, לרבה כדי עבד אם ניסת לא יצא (לר"י לתי ב' אפי' לפני שלמדו דעתין אין ערעור)
ר' יהושע בן לוי כרבה, ר' יוחנן כרבה

רש"י ג. - ז.

רש"י - לרבה ידעתו לא מהני, לרבא מהני
רש"י - לר"א ע"מ בלבד כרתי אף לכתלה, ל"ב - אף לגובה ממשועדים
מודה לר"א במזוייף מתוכו - דלמא יסוך להשיאה על פיהם -
משמעותו רש"י ט: - בלי ע"מ כשרים, רש"י י: - דלמא ימסור בפניהם
מזוייף מתוכו - לרשותי - שייך אף בחתימה שלא לשם

גמ' ה : - ז.

ר' יוחנן - השליח נוחן בפני ב' [שליח עד נעשה דין, ובאה וקרוב יודעים שצרי ג']

ר' חנינה - בפני ג' [אע"פ שעד נעשה דין בדורבן, גזוו אטו שליח אשה]
 לר"מ בלי בפ"נ הولد ממזר [משנה ממטבע חכמים, לחכמים יחוור ויתנוו
 ר' אחוי - צריך לראות כל אותן
 ר' אמי, ר' אסי, ר' אלעזר - שיטה ראשונה (רש"י טו). שם האיש והאשה והזמן,
 רב אשי - אפי' שמע קול קולמוס או הירעה לשם
 רב - בבל כא"י [גמירי, מתיבתא - שכיחי],
 שמואל - כחורי"ל [בגירסיהו טרידי]
 מבבל לא"י - ר' אביתר - אצ"ל [שכיחי], רב יוסף - צ"ל
 רבה בר אבוחה - צ"ל מערסא לערסא (צד שני של רה"ר)
 רב ששת - משכונה לשכונה (ג' בתים)
 רבא - באותה שכונה במחוזא [גנידי (רש"י - אין מכירין חתימות)]
 רב - כשלא צ"ל ואמר - מהני נגד הבעל
 ר' יצחק - ג' תיבות בעי שרטוט, בריתא (רש"י יבמות קו: להל') - ד' תיבות
 { פילגש בגבעה, אביתר/יונתן בני נק' הוא אומר - או"א דברי אלקים חיים, אל יטיל אימה יתרה בביתו;
 אפי' עני יעשה צדקה }
 אסור לשורר בבית המשתאות
 עטרות חתנים (רש"י - עטרה) אסור, למ"ר בר רב אשי לנשים מוחר

גמ' ז : - ח :
 מה' אי גט בספינה כא"י או כחורי"ל [מה' אי צריך גוששת להיות כא"י כר"י, כו"ע כר"י ותלו依 אי גוששת,
 לכ"ו ע"צ גוששת לגט ומה' ברוחב ים הגדול (רש"י - בים)]
 מה' ר"י ורבנן אם אינה גוששת כא"י [מה' אי אוירא כמאן דמנחא; ספינה עשויה לברוח, אי מיא
 כארעה סמיכתא; י"א דר"י מפרש ת"ק]
 סוריא כחורי"ל - עפירה טמא, מכירת עבד, בפ"נ
 כא"י - מעשר ושביעית [כיבוש היחיד שמייה כיבוש, מו. - מדרבן למ"ד לא שמי' כיבוש],
 לא גזוו על טומאת אויראה, גוי יכתוב אונו בשבות

רש"י ז : - ח .
 לר"י - חרס א"צ לינקב אבל עצין עז צריך
 כיבוש היחיד - רש"י - אין כל ישראל יחד, לצורך היחיד

גמ' ח : - ט .
 עבד שאמר בפ"נ על "עצמך ונכסי קניין לך" נאמן רק על השחרור
 "כל נכסי קניין לך" - אביי - לא פלגין דיבורא ועל שניהם אינו נאמן; רבא - פלгин
 כל נכסיו לעבדו ושיר קרקע כל שהוא - ר' ש - יצא להירות [פלגין]
 ר"מ - לא יצא להירות [הו"א לא פלгинן, לאו כרות גיטה]
 ר"נ - שכיב מרע חזר בנכדים ולא בעבד [שם בן חורין, ופלגין]
 בא"י - ערעור דבעל, דלקותות (רש"י ב. - מזוייף, רש"י ט. - לפוסלו) - יתקיים בחותמי

רש"י ט .
 לר"ש שיר "בית כור קרקע" - לר"י - לא קנה שום קרקע,
 לר"ש פלгинן: לר"י - "כל נכסי" לא נתקיים למורי דלא קנה קרקע
 לאו כרות גיטה - לר"י - דנהית לשירות ואולי שיר נמי העבד

גמ' ט . - יא :

שטר שחרור כמו גט :

1) בפני נכתב במוליך ובביה

2) עד כותי אחד כשר [חותמן זה בפני זה [גורה שם כולם]]

רבא לר"ג - אפי' תרי (لت"ק דעתך כותי - אפי' שאר שטרות)

3) נעשה בערכאות פסול [לרש"י] - לאו בני כוותה [וכتب ונתן - כל שישנו בנותינה], עבד - לה לה[], גם כשייש

עד מסירה וטופר ישראל [מזויף מתוכו, רשי' - אתי למסימך שיחיו עדי מסירה], לר"ש חוץ משמות

מובחakin דגויים (אפי' בהדיות) - לרשב"ג - אבל לא במקום שישראל חותמן [רש"י] - אותו אין

מובחakin []

4) לר"מ יכול לחזור בשליח [חוב לעבד]

5) "תנו" לא יtan אחר מיתה [רש"י - חל ורשות ירושין]

6) לשמה, 7) דוקא תלוש, 8) יש שליחות בעל כרחייהו

לא גט :

1) עכו כא"י לגיטין ולא לעבדים

2) רשב"ג - דוקא גט מקרעין ניר למי שלא יודע לחותם [תקנת עגנות]

3) לחכמים בשחרור אינו חור בשליח

4) עבד - שליח לשחרור ולא לגט

5) לר' אלעזר כי. - טופר יכתוב טופס לשחרור ולא לגט

מצח כותי - ת"ק - בקיין בלהמה,

ר' אלעזר - שמא חמץ (משא"כ חתימת ישראל תחתיו [בגט ושהרור חותמן יחד])

רשב"ג - תלוי אם אוחזוק

שטר מתחנה כשר בערכאות [דינה דמלכותא], אב"א - פסול [חספא] ושהרור כשר

שהרור שטרות שנעשה/bgim הדיוות (רש"י בili ע"מ) - לחכמים פסולין [רש"י - أولי שקר], לר"ע כשרין

חתימת גויים (רש"י הדיוות) ועד מסירה ישראל - גוביין מבנ"ח [אין קול], רש"י יט: בערכאות גוביין

ממושעדי [קול]

שמות שאינן מובהקין מא"י פסול (אפי' בע"מ) [יסמוד עליהם], מה"ל כשר (אפי' בili ע"מ)

רש"י ט: - י:

שטרות בערכאות כשרין - לר"י - דינה דמלכותא

מקרעין - לר"י - מסרטין ורושמיין קצת

גט לשחרור צריך להגיע לעבד אפי' זכות הווא לו, ורש"י יג. חזר בו

רש"י - שטר מתחנה בערכאות כשר בעדי מסירה

נ"מ בין גט לשטר קידושין : בפני נכתב, עד כותי [דוקא בגיטין זה בפני זה],
עררכאות כשייש עידי מסירה, שליחות בע"כ דאשה

גמ' יא: - יג.

תנו שטר לשחרור :

ר"מ - חוב לעבד יוכל לחזור [פוסלו מתרומה, בהפקירה ניחא]

חכמים - זכות לעבד [יכול לא לזרנו, כהן יכול למוכרו לישראל - ואע"פ שחב לאדון, "תנו" כוכו

(מוחר בתה חורין)]

ליקט פאה לעני לר"א זכה, לחכמים לא [מח' בתופס שחב לאחרים ; לר"א מיגו דיפקיר נכסיו וזכה
לנפשי, לרבען לא תלקט לעני]

לר' יותנן - יכול לעבד אני זנך

לרב - דוקא צאי מע"י למזונותיך אפי' לא ספקה (משא"כ אשה) - חוץ מבצורת לרשב"ג [הווציאני
לשחרור שירחמו עלי], והעדרה לרבען

המקדיש ידי עבדו - העבד לוה להעדרה (רב) [ניחא להקדש] ועשה ופורע פחות מ"פ

נזק, צער ופואתו ומכתו, שבת, בשת לרבען דר"י (ב"ק) של עבד לרבען, רפואתו לעצמו

רש"י יא: - יב:

טופס בע"ח כshall בלאחרים - לרש"י - קנה בעשאו שליח
הוילך כוצי במלואה ואף במתנה לרש"י יד.
הרש"י - אין הקדרש חל על פחות מש"פ

גמ' יג. - טו.

רב זביד, רבא - מעמד שלשתן בעי ציבורין לרב - כפקודין,
ר"פ, רב, לוי - אפיי במלואה [הו"א] לוה משתעבד לו למפרע, מעכשו משתעבד בהנאה מלואה חדשה
(רש"י - ומינתיק מקמא); **כהלכתא בלבד טעמא**

ר"פ (לא להל') - שכ"מ שאמר מנה סתם אין גותני [שמא מנה קבור]
לר"ש שזרוי - שכ"מ שאמר כתבו א"צ לומר תנו, ורבנן חולקין
הלו' בלי טעם: מעמד שלשתן, כותב נכסיו לאשתו - רק אפוטרופוס, משיא בנו בבית חתנות - לבן
חכמים - דברי שכ"מ ככתובין ומוסורין, ור' אלעזר חולק
הוילך כוצי - אבל לא בפייעת חוב ופקודין לשמואל [מתוך שהייב באחריות]
ולא בפקודין לרב [אין רצון הבעל שפקודונו ביד אחר] א"כ הוחזק המשלח כפREN
הוילך לפלוני ולא מצאו - מה' בריותות אם ייחזרו או לירושי המקבל [כוצי, רק בשכ"מ, ומקבל בעולם
כשנתן, בבראי שמת בהי' מקבל] [רש"י - מצוה לקיים דברי המת]
ת"ק ור"ש הנשיה - הוילך לאו כוצי; לר' נתן ור' יעקב - לירושי משלח, ל"א לירושי המקבל [מה'
אי הוילך כוצי, אי באמיית שכ"מ ככתובין ומוסורין (כרבנן דר' אלעזר) ואם מצוה לקיים דברי
המת]
חכמים - שודא (הרש"י - כפי שוראה דעת המשלח) [מספקא להו בהנ"ל], ר"מ - מצוה לקיים דברי המת

פ"ב המביא גט

גמ' טו. - יז.

אמר א' או ב' "בפני נכתב" וא' "בפני נחתם" פסול [אחי לאחולפי בקיים שטרות ר"י - כשר [רשות] - יש על הכתיבה ולא איחליין, בשניהם שלוחין (ל"ב) - המה' א' משום לשם, או אי גורין שיחזור הדבר לקלקו או לא (רשות' - בב' (לא שכיח))]

מספיק בפני נכתב על שיטה ראשונה (שמות וזמן)

רב חסדא - או כל החתימות ע"י קיום או כלו ע"י תק"ח בפ"ג (ורבא חולק)
רבא - הוא ואחר אותה שמי פסול [אייחלופי בקיים שטרות - אפומיה] (ורבashi חולק)
רבashi - "אני עד שני" פסול [או כלו בקיים או כלו בתק"ח בפ"ג]

רב חסדא - לשבת גידוד ה' ומחייבת ה' אין מצטרפין, מרימר (להל') - מצטרפין (רשות' - לעניין שתוכו הוי רה'')

נט"י - מספיק רביעית לב' ידים, א' בנטילה וא' בשטיפה (רשות' - מ' סאה), וספק בנטל חצי יד וחצי השני
בעוד הראשון טופח להטפיה

ספק: חצי גוף בשאובין וחצי שנפל עליו ג' לוגין שאובין לטמא מדרבנן,
חוליה חציו בטבילה וחציו בט' קבין (לטהר מדרבנן)

ר' יוחנן - גט מב' שלוחים (רשות' - ואדוקין בו) ללו'ק (ר' אמי להל') א"צ בפ"ג [רשות' - לרבע מצוין לקיימו,
רבה בב"ח - מיגו בפניינו גירשה]
ללו'ב צריכין בפ"ג לרבה (וללא לרבע [רשות' - מצוין לקיימו])
ומח' רבנן ור"י במשנתנו אפי' בשניהם שלוחים
אי' שליח וא' העיד שבפניו מסר הבעל - רשות' - לכרא' פסול [לא פלוג]

אי' אמר בפני נכתב וב' בפניו נחתם כשר - ללו'ב שהשליח הוי עד הכתיבה, ללו'ק אפי' העדי חתימה

גמ' יז. - יח :

זמן בget: לרבען - ר' יוחנן - יחפה על בת אחותו (פירוט שלה משעת נתינה (רשות' - היא צריכה עדים מתי
נמסר גט)),

ר"ל - פירוט שלה מחתימה (רשות' - שלא ימכור אחר גירושין);

לר"ש - פירוט שלה מכתיבה

נכתב ביום ונחתם בלילה פסול [תטרוף מלוקחות, בת אחותו],
לר"ש כשר [אין פירוט לבעל משעת כתיבה ואין שמא יחפה]

ר"ל - מודה ר"ש דሞקדם י' ימים פסול [שםא פיסט [רשות' - נתיחוד], ר' יוחנן - פיסוס קול אית
ליה

get שכתוב שבוע ביובל, שנה, חדש, שבת כשר לכתילה [אהני ללקמיה וללבתריה]

get מודה י' יש קול (רשות' - בעי וראי' מתי מטא לידה)

מוניין ג' חדשים - לרבע מנתינה, לשםאל (להל') מכתיבה

כתובה משמתה - רב - כתפתחות (טרפער קטה) ותזקוף השאר במלואה
שםואל - או תפוגם או תזקוף, והעמדה בדיון כזקיפה

לשםואל כתובה נכתבת ביום ונחתמת בלילה [כמעשה ב"ד (רשות' - פסק)]
ואף לרבע בעסוקין באותו עניין [רשות' - קול מכתיבה כיוון שמוזמנים לחותם]

אמר לעשרה כתבו כולכם -

ר' יוחנן - ב' עדים ושאר תנאי - וב' דיעות בקרוב חתום בכתילה [אחולופי בשטרות]

ר"ל - כולם עדים - וצריך כולם באותו יום וקרוב פסול

גמ' יט. - כ.

כותבין בדבר של קיימת

דיו ע"ג סיקרא בשכת חייב מושם כותב ומוחק

סיקרא ע"ג דיו י"א מוחק [לרש"י - מגרע אבל כתבו ניכר], ו"א מקלקל

ר' יוחנן מהמיר שלא לחתום דיו ע"ג סיקרא

לא יודעים לחתום - מקרעין, אבר, מי מילין ע"ג אפיין, רוק עבורם

רשב"ג - רק בוגט [עיגונא] אבל שאר שטרות צריכין לקרווא ולהחותם לעצם

רב גמרא - יודעים לחתום ולא לקרווא פניהם, לעומת - דוקא כשהקוראים יראים מהחותם, ב'

חותם קוראים זהה"ז במסיח לפ"י תומו

שמעואל - גט במילין חיישנן שלא נבלעו יפה - ספק מגורשת

רב דימי - עדי מסירה צריכין לקרווא

ה"ז גיטיך ונטלתו ומאבדו אינו נאמן שאיןו גט

פרשת כריתות בס"ת לשמה פסול [לאו לשמה ואין בו שמותם]

דיו ע"ג דיו הו כתוב כשמתקן - השנייה לשמה (רב חסדא - לר"י, רב אחא - בוגט לכ"ע)

גמ' ב. - כא.

גט על איסורי הנאה כשר

"וכתב" ולא חקיקה של חק תוכות, ולא ע"י חותם

גט זהב - התקבלי גטך וכותבתך מהני כשמפרש

ע"מ שתחריר הניר מגורשת [תנאי בטל ומעשה קיים - תנאי ומעשה בדבר א', מעשה קודם לתנאי, ע"מ

כמעכשייו ויחזר הget], ניר של' אינה מגורשת,

נייר בין השיטות והתייבות ל' (במעוררה) - תיקו

גט על יד עבדו שברשותה אינו ראייה, גט על טבלא שלה בידו - כשר [יודעת להקנות לו]

צריך להקנות שטר למקנה, לוה, ערב [ספר מקנה]

חצץ במתנה - לרבא גיטה וחצירה באין כא' (ו/or' אלעזר עז: חולק) חוץ מהצראה הבאה לאחר מכאן לא

מכח הבעל,

לאבוי אינה מגורשת [חצץ דומיא דידה - אף בע"כ] (ב' תי' לאבוי אי שליחות (לקבלה) מטעם יד)

גמ' כא : - כב :

גט על קרן מחוכר לא יקצוץ [וכתב ונתן - ולא מחוסר קציצה]

ריה"ג - אין כותבין על אוכליין ורוח חיים [ספר]

אינה מתגרשת בכסף [רבנן - וכותב, ריה"ג - ספר כריתות (קורתיה)]

ת"ק - בדייעבד רק תורף וחתיימה בתלוש [ע"מ כרתיין לר"ל רק חתימה בתלוש [ע"ח כרתיין]

ר"י - כתיבה בתלוש

כתב על עלה עציץ נקוב - לאבוי כשר

לרבא פסול [שםאי יקטום קודם נתינה]

קנין עציץ כמטלטלין, קנין זרעים כקרקע

נקוב בא"י ונופו בחו"ל - אבוי - בתר נקוב, רבא - בתר נופו, בדארוש - לכו"ע בתר נקוב

מקצת שרשין אילן בחו"ל ומפסיק צונמא - רבוי - אוירא מבלבל, ורשב"ג חולק

על דבר שיכול להזדייף לר"מ ור"י ב"ב פסול

לר"א וחכמים כשר [ע"מ זוכרים] (לר' אלעזר חוץ מהר' י' ימים [זיף התנאי ושכחו], משאר

שטרות [למ"ע יעדמו ימים רבים], ו/or' יוחנן חולק)

רש"י כב:

ע"מ כרתי - דבר דבר מממון - צריך עדים
אפיי לר"א תנשא בע"ח באינו מזדייף;
לרש"י לר"מ כשר ביכור להזדייף אם יבואו ע"ח להעיד
למען יעדמו ימים רבים - לרש"י - ע"מ ישכחו ומזדייף

גמ' כב: - כד.

חש"ו כשרים לכתחילה בגדול על גביו [כר"א - כתיבה לשם] ולא גוי [אדעתא דנפש"]
לר"מ כשרים אפיי בלי גדול ע"ג
פקח ונתחרש ונתקפקח כשר לשילוחות
סומא פסול לשילוח [אינו יודע ממי נוטלו ולמי נותרו, בחור"ל צ"ל בפ"נ] אא"כ היה פתוח בתחלה
לרי' אמי עבר כשר, לרי' אסי א"ר יוחנן פסול דלאו בתורת, אבל לגט שחורור הווי שליח כשמקבל מרוב
אחר, ובשפחה לעוברה מרוב שלה [ירך אמו - כמשחרר ח齊ה לרבי]
גוי תורם לעצמו ולא לישראל [גמ' אתם - בני ברית]
צורתה הווי שליח - רב יוסף - רק בא"י [אין בפ"נ, אבויי - רק בחור"ל [א"א לקללה]
האשה שליח להולכה וצ"ל בפ"נ - וכשתגיע לב"ד שי שליח לקבללה,
שיי את/ב"ד שליח להולכה וקבלי אינה שליח להולכה לעצמה [לא חוזרת שליחות אצל הבועל (רש"י),
- נעשית בעל מעשה ובטל השילוחות]

פ"ג כל הגט

גמ' כד : כו .

כתב לאיזה שארצה אגרש פסול - אין ברירה

ר' בא - משנתינו ס"ל שני יוסף בן שמעון מוציאין שט"ח על אחרים שלא חישין לנפילה

אביי - אין ראיי - דכאן יש ע"מ

ר' יוחנן פסול מכוהנה : اي את מותרת לכל אדם [גירושה מאישה]

רב - אף גט שלא לשמו ושלא לשמה

שמעואל - אף כתבו לה תלמיד בו

זעירי ורב אסי - רק כתוב לאיזה שארצה אגרש

ר' יוחנן - אף זה אינו פסול [איין ברירה]

אביי - יש להלך בברירה בין תוליה בדעת עצמו דין בברירה [רש"י - פוסח ב' סעיפים] לתוליה בדעת אחרים

דיש בברירה [גמר דעתו] וכן שיטת ר"י ור"ש ; ורבא חולק

לרבא - ר"י ור"ש איתת להו בברירה ושאנו תרו"ם דחוושין שמא יקבע הנור

גמ' כו . כו :

ת"ק - סופר צריך להניח שמות וזמן ומקומות בGITIN [כתנה א' אליבא דר"א ; מושום קטטה ; תקנת עגנות

(לר"מ - רתח ומגרשה, לר"א - טופס מוכן כשליך למדה"י) ובשטרות [אטו תורף GITIN]

שמעואל - ויניח "הרי את מותרת" [כר"א]

ר"י - אף אסור לכתוב טופס [אטו תורף, שטרות אטו GITIN]

ר' אלעזר, רב היל' - רק GITIN אסור לכתוב טופס אטו תורף [וכתב לה - לשמה

בשאר שטרות - לר"י - יניח שמות וכו'

תקנת זמן לאروسה [בת אחותו, גזרה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה]
לא חישין לשיקרא בטופסי שטרות שנכתבו קודם המעשה, ורב פפי חיש

גמ' כד . כט .

אבד ומצא גטו לזמן מרובה - רבה - אין שיירות מצויות ייחזיר,

שיירות מצויות וגם הוחזק ב' יוסף ב"ש - לא ייחזיר

רב הונא, ל"ב לר' זира - שיירות מצויות בלבד לא ייחזיר

ר' ירמי' - ייחזיר כשאומרים העדים דחתמן רק על גט א'

רב אשי - ייחזיר כשייש לשיליח לעדים סימן מובהק [ספק אי סי' דאו'] או לת"ח בטבעת עין

בכלי ומכיר הכללי - כשר

שיעור זמן מרובה - כדי שתשרה שיירא ; שומר לראות שלא עבר/שהה אדם שם ;

כדי כתיבת הגט ; לקרוות ; לכותבו ולקנותו

אין חזק קיימ : 1) רבא - הגיע לאגרות עד בן תשעים, 2) לגוסס,

3) לר"י חישין שמא ימות ור"מ חולק ,

4) עיר שכבה כרכום, 5) ספינה שאברה, 6) יוצא לירוג

ב' לשונות ברב יוסף - אין נותנין עליו חומר חיים - בגין דיננו בב"ד עכו"ם, או בב"ד ישראל [לא חזו
לי' זכות (רש"י - לא שיכח)]

גמ' כט . כט .

אין שליח עושה שליח : 1) "אתה הולך" ו לרשב"ג אפיי "הולך" - ותלויב בג' תירוצים

בגמ' מתי דוקא ללא חלה [תלויב בהקפה דבעל],

2) כשאמר לב' תנו או לג' כתבו ותנו [אביי - בזין דבעל (רש"י - שאינו יודע לכותבו), רבא - מייל,

(שמעואל - דה"ה במתנה)],

3) בחו"ל אלא בפניו ב"ד

אמר לשילוחطول ממנה חפץ - לא ישלח ביד אחר -
ר"ל - רק לעניין פקדון, ר' יוחנן - אף בוגט
(ובדייעבד אם שליח שני לא שינה - לרשותי כשר)

"שליח ב"ד אני" אין צ"ל בפ"ג, ומושוו עוד שליח בב"ד
כמה שלוחין - רבashi - מת ראשון בטלו כולן, מב"רashi - רק אם מת הבעל
"אני מכירה" ואמ"ל בעל "תנן לפולני לחת" -
רב ספרא ול"ב דברashi - שליח ראשון לא ניתן לגירושין
ל"ק דברashi - ניתן לגירושין [לא אמר "ולא אתה"]
than לה לאחר ל' יום - רבנן - הוי שליח שלא ניתן לגירושין תוק ל', רבא - ניתן לגירושין
לא חוששין שמא פיס באروسה, שליח מדחה"י בלי קביעות זמן, נאמנת עלי שלא באתי
ב' לשונות ברב יוסף אם יש טענה אונס בתנאי גיטין, וספק אליבא דشمואל

רש"י כת. - כת:
מילי - אין בדברים כח להיות חוזרים ונמסרים, דלית בה מששה
אין השואל רשאי להשאיל - דעובר על דעתו ומקניתו
שליח שלא ניתן לגירושין - לא במקום בעל קאי למוסרו לאחר

גמ' ל. - לא:
מעכב מתנות לפירעת חוב של כהן לוי וענין: במכيري כהונה; זיכה להם ע"י אחר; כר' יוסף דעשו שאינו זוכה כזוכה
ואפי' כשער הזול בהפרשה ולא יצא השער [כמי שפסק, אולי נשתדרפו שודותיו ומלוה יפסיד]
אבל לא: 1) בנתיאש המולה מן הפירות, 2) בחזרה הכהן, 3) בהעшир,
4) במתו - אא"כ נטל רשות מירושי הקרקע (מה' אי כל שהוא או כשייעור), או הלוחה בפני ב"ד
(וירושו קרקע) [מפוש בחזקת השבט, עני ישראל/עולם מה']
"אמר לי אבי, כבר מעשר של אבייך ביד"י - מסתמא הפריש תרומות מעשר [כאבא אלעזר בן גמלא - יש לבעה"ב רשות לתרום תרומותכם - תרומה מעשר כתרומה]]]
ר' אלעזר - סומך על פירות לתרום"מ ונאבדו חושש מעת לעת -
לר' יוחנן של בדיקה, לר' אלעזר בר' ינאי של הנחה ראשונה
חכמים - חושש לעולם
ר"י - בג' פרקים מוכרים שותפין תבואה/ין שלא מדעת חברו
{روحות}

רש"י ל. - לא:
מכירי כהונה - כמאן דמתו לידם דאסחי שאר כהנים דעתיהו
המלוה לא יכול לחזר מכחן - לוש"י - לא יכול לומר "לא משכתי" - דאין מה למשוך
תרומות מעשר בעי מוקף מדרבןן חוץ משבותה ויורט, ובפקדון חוששין שתרם לא ממוקף
מוקף - לרשותי - דרבנן - שמא אינו בעין
סתם ר"ג - לרשותי ר"ג בר יצחק

פ"ד השולח

גמ' לב. - לד.

ביטול שליחות אפיי על ידי שליח - בפני השליח, האשה, ב"ד (ותיקן ר"ג שלא)
אבל לא אי מיהדר לבטל והגעה לידה

פסול, אינו גט, אינו מועל, אינו משלח (לשון עבר) - לאبطل; הרי הוא חרס -بطل;
בטל (בלי "הוא") תיקו (רש"י - אולי לשעיבר משמע)

אביי - מהני ביטול שליח מחנה [הולך לאו כצי]

ר"ג (להלן) - חזר וmagresh בו [רק ביטול השליחות, ואין דיבור מבטל גט], ורב ששת חולק
ביטול בב"ד - לר"ג (להלן) בפני ב' [נמי "ב"ד" (רש"י - אודזעיב בעלמא)], לרב ששת בפני ג'

תקנת ר"ג - ר' יוחנן - תקנת ממזרים [כר"ג - ואין לב' קול]

ר"ל - תקנת עגונות [קרב ששת ויש קול]

בדיעבד - לרבי (ור"ג וללהלן) בטל,

לרשב"ג (ור' אבא ור' יאשיה) לא בטל [כח ב"ד יפה - אפקעינהו (רש"י - ע"מ כן קידשה, רבותי -
קיחה קיחה מדרבנן)]

אמר לעשרה כתבו - רב (להלן) - יבטל זה שלא בפני זה (רש"י אפיי לכתוללה),
רשב"ג - זה בפני זה [מח' בעדות שבטלה מקצתה אי בטללה כולה והם לא יודעים (רש"י - תקנת ר"ג
דאינו מבוטל), אין כח לבטלו אלא בפני כולן (נ"מ ב"כולכם", אמר לשנים)]

لت"ק דר"ג בן קרחה ערי חתימה לא מצטרפי כשאמר לזה שלא בפני זה

לר"ג - מה כח ב"ד יפה בממונא (אפוטרופוס) ולא באיסורא (ביטול שליח - אשת איש)

גilioyi דעת שאינו רוצה שליח - לאביי (להלן) אינו בטל, לרבע בטל חזון מגilioyi דעת שרצה תנא
המפריע לgett

גמ' לד : - לג.

תיקן ר"ג לכתוב כל שום שיש לו וליה (רש"י - בה"ג - לשון זה)

רבashi - כשתאחד בתרי שמי, ויכתוב שם העיקר קודם

תיקן ר"ג שאלמנה ובgett יבמין (רש"י - מהזוקוק) נפרעת ע"י נדר ליתומים [רש"י - עונש שבועה מרובה, מורה
היתר דקטרחה ליתומים/לאחי בעלה הראשון]

אבל נשבעת: 1) בגורשה, 2) שלא בב"ד (רש"י - אין כ"כ עונש) לשמואל,

3) בקופצת ונשבעה אפיילו לרוב

ניסת - רב הונא - אין מדירין [בעל יפר], ר"ג - מדירין ברבים [כמ"ד אין לו הפרה והתרה]

ר"פ - צריך לפרט נדרו לחכם [שמא נדר על איסור]

ר"ג - א"צ [יגיז דיבורו וחכם יחר]

אפיי למ"ד נדר ברבים יפר אבל לא על דעתם ורבים (רש"י - על דעתינו) חזון מלצורך מצוה

גמ' לג. - לז:

תיקן ר"ג ע"ח על גט - לר"א דלמא ימותו ע"מ; לר"מ שיפרשו שמותיהן חזון מרובנן דבקיאין סימנייהו

הלו תיקן פרוסבול (רש"י - מסירת שטרות וב"ד מפקיעין ממונו)

אביי - בשמיית כספים בזה"ז מדרבנן [רב' - היקש לשמיית קרקע, ושב ואל תעשה]

רבא - (רש"י - אפיי למ"ד דאו) הפקר ב"ד הפקר [יחרם כלרכשו, ראשי אבות - דמנחילין

כרצונם]

ספק אם אפשר לבטל תקנת הלל - לדרייה או לעולם

צרייך ב"ד כר' אמי ורב אסי, מסירת מילים מספק

קרקע לולה [רש"י] - מלטה דשכיהא
אפי' כל שהוא [חוור וגובה (קטינה דאבי)], עץ נוקב [לא פלוג],
רב יהודה - אפי' שאלת מקום, אפי' יש קרקע לערב או להחיב לו (ר' נתן)
היה לי ואבד - לת"ק דבריתא אינו נאמן, וחכמים חולקים [לא שביק היתרא]

{ עלובה כלה שזינתה - ועדין חביבותא; הנעלבים וכו' ושמחין ביסורין כצאת השם בגבורתו }

אינו ממשט: 1) מסר שטרותיו לבר"ד [רש"י] - הפקר ב"ד אין לא יגוש,
2) יתומין [נשיאים אביהן לש"י] - כמסורין לב"ז],
3) שטר עם אחריות נכסים לר' יוחנן ור"ל [כגבוי - ב"ש], לר' ושמואל משפט,
4) מלוה על המשכון [דתפס לוי] - דבע"ח קונה משכון (רש"י - ואינו נמושו - כגבוי),
5) כ"ט: - עיכוב מתנות לחוב כהן וענין

"משמט אני" "אעפ"כ" - רבה - ותלי ליה (רש"י - מכיריו לומר מתנה אני נתן)

רש"י לו.

רש"י - מה' ת"כ וירושלמי אם יש שביעית בלי יובל נוהג - לעניין זרעה וחרישה
רש"י - בבית שני לא נהגו יובל

גמ' לו: - לט:

פורה עבד לנעני לפני יאוש -

אבי: ת"ק - לשום בן חורין - בן חורין [دلמא ממנעי ולא פרקי]

רשב"ג - עדין עבד לראשון [מצוה לפדותו] ואחר יאוש בן חורין

רבא: ת"ק - לאחר יאוש לשם עבד - לרבו ב' (רש"י - קונה מע"י בכף מגוי וגופו בטבילה),
לבן חורין - בן חורין

רשב"ג - לבן חורין - עבד לראשון [חזקין] - שלא יפיר עצמו לגיטות חזון מבורה מגיטות
לעבד - לר"י - לרבו ראשון

גוי קונה ישראל בכף [או לעקר - מכף מקנתו], ובחזקה (רש"י - בחזקת יאוש - הלבישו הנעליו וכו')
[וישב ממנה שבין]

גוי קונה עבד בכף [קי' מקניין ישראל], ובחזקה [עמון ומואב טהרו בסיכון]
אין גוף הגוי קניי לנוי [מהם תקנו - ולא זמ"ז]

מפרק עבדו או יאוש (רש"י - הוי הפקר) - שמואל - א"צ גט שחרור [עבד איש - שרשות רבו עליון]
רבינה, ר' יוחנן, רב, רבבי - צריך [לה לה - בשטר], חזון מגיר שמת [לה לה מאשה]
ל"ק דאמירם. - אין תקנה (רש"י - לשום אשה) [לא מצי למكني איסורא]
ולא בא שאול קטן נשאר עבד

מותר לשחרר עבד לנעני: 1) לר' ישמعال [לעולם בהם תעבורו - רשות] (ור"ע חולק),
2) כדי שבני העיר יפדה, 3) שיזלול בעני גוי, 4) לר宾א - הפקרות בשפהה,
5) אף לאבי בחזיה בת חורין [לא חזין], 6) מצוה (דרבנן),
7) ר' יוחנן - עבד שברוח מבית אסורים, 8) מצוה לקיים דברי המת שישחררו,
9) חצי בן חורין [מצוה הרבה (לשבת יצרה)]

{ יורדים מנכסיהם - משלוחים עבדים, סיירין נכסיהם בשבת, סעודת דרשה }

המקדש עבדו - רבה אמר רב - יצא לחירות [עם קדיש קאמר] (ויצריך גט שחרור)
רב יוסף אמר רב - לא יצא [دلמא לדמי קאמר; לת"ק דרבי, לבריתא דמוועלין בסמוך], ר"מ - קדוש
ליימכר [ר"מ - אינו מוציא דבריו לבלתיה]]

ת"ק - עבד הקדש אין גזבר משחרר או מוכר לעצמו (רש"י - רק הקדש לימכר) אלא מוכר לאחרים
לרבבי - מותר למכרו לעצמו (רש"י - דרך מקה ולא דרך פדיון)

המקדש עבדו לרשב"ג מועלין בשערו [כגוזן],ות"ק חולק [אפי' לר"מ (ככזרות) - משבח]
גר שמת - ת"ק ור' יוחנן להל' - עבדיו בני חורין,ABA שאול ור' יהושע בן לוי - רק גדולים

רש"י לח:

לרבה אמר רב - כיון דשיך בגופו לשון "קדושה" לא אמרין לדמי קאמר,
ואפי' פירוש "קדוש ליכר" هو בן חורין (כמתפיס תמיימים)

גמ' לט : - מ :

רבי, להל' - עבד יוצא בפדיון [היקש לשטר], חלייפין [ככסף]
ר"ש בשם ר"ע - צריך אף שטר לאיסור [כי לא חופשה]

סימן ששיחררו: השיא עבדו לבת חורין, רבו הניחו תפילין, כתב שטר אירוסין לשפחתו
ולא: בולה ממנה, אפוטרופוס, תפילין בעצמו, קרא ג' פסוקים

צאי בו והתקדרší בו - לר"מ מקודשת [הרי את מקודשת = לשון שחרור (ראוייה להתקדש)]

ללי"ב דאמיר - מפקיר עבד ומת אין תקנה [בניים לא ירשי איסורא]
להחולקין - א"צ [לרי יוחנן - כאשה]
רביבא ורב דימי (להל') - קופין יורשים לכתוב [ירושין איסורא]

הקנה חצי עבד לקטן - מעמידין אפוטרופוס, מפרקיש זוזי לקטן, וכותב גט שחרור (לרשי' - הקטו
[פעוטות יכולין למכוון])

כתב עשנו בן חורין או אנתנה שדה זו לפולוני - לרבי/ר"מ קנה, לחכמים לא קנה
עבד שטוען "לא עשאני בן חורין" - אינו נאמן [שמא זיכה ע"י אחר],
"לא כתב לי ולא נתן לי" - נאמן [הודאת בע"ד] (ובבירוש משלשין הפירות)

רש"י מ. - מ :

לרשי' הפקר אוסרתו בשפחה

האומר עשייתו, הרי הוא, עשנו בן חורין - אפי' ממון לא פקע, ו"מ חולקין

גמ' מ : - מב.

עבד אפוטיקי - רב - שיחררו הראשון (מפיקיע משיעבוד) שני כותב גט משום תיקון עולם,
لت"ק עבד כותב שט"ח, לרשב"ג - הרាសון [מה' אי מזיק שיעבוד חבירו חייב]
ועללא - שיחרר החני - קופין הרាសון לשחררו משום תיקון עולם דיצא עליו שם בן חורין,
لت"ק עבד כותב שט"ח על העודף מהחוב, לרשב"ג - השני [מה' בהיזק שאינו ניכר]

מכר שדה אפוטיקי - גובה משאר נכסים (חוון מלא היא פרעון אלא מזו),
לרשב"ג אינו מוכר אפוטיקי לכתובה [אין דרכה לחזור אחר ב"ד (רש"י - אחריות דוקא על זו וע"מ כן
ニסת)]

הודו ב"ה דכופין לשחרר חצי עבד [לשבת יצורה] אבל לא של יתומים קטנים או שפחה שאינה
בהתפרקות (אלא לר"י בן ברוקה [פו"ר])

משחרר חצי עבדו בשטר - לרבי קנה [היקש לכסף והפדה לא נפדרת]
לרבנן לא קנה [לה לה מאשה] חוץ: מאחד מב' שותפים, לרבה המכ ושייחרר,
נתן כולן לשנים בכ"א בכ' שטרות [אין גט א' לב'] (ומשחורים זא"ז) אבל לא [לרשי' - דעתן]
אותה לשניהם]
רב יוסף - מה' אף בכסף [אי דברה תורה כלשון בן"א] (ורבה חולק)

גמ' סוף מב. - מג :

היזק חצי עבד - יום רבבו לרבו, יום עצמו לעצמו
לרבא אדם החובל וטופו לחזור אין נזק אלא שבות של כל יום, ושור פטור (לאבבי יש נזק)
מכלייא קרנא (כופר) - למשנה ראשונה, למ"א ספק

ספק אם יש למעוכב גט שחרור קנס, חבלה, תרומה
מעוכב גט שחרור: מקדיש, מפקיר, חציו ב"ח, היוצא בשן ועין לר"ש ר"א ור"ע (ור"מ ור"ט
חולקין), נתערכו ולדות, מכיר לגוי או לחו"ל

להל' - שנ ועין א"צ גט שחרור, שאר אבראים צריך [מדרש חכמים]

מכר עבר לכנס בלבד ספק אי נחشب דבר שלא בא לעולם

חצי עבר שקידש ישראלית - ספק

חציה שפהה לישראל - רב ששת ורבה - אינה מקודשת [כחצי אשה]

לרב חסדא ורבה ב"ר הונא - מקודשת [לא שיר]

ר' יוסף בר חמא בשם ר"ג - פקעו קידושין ראשון בשחרור [רש"י - כתון שנולד]

ר' זира בשם ר"ג - גמרו קידושין ראשון [לא יומתו כי לא חופהה]

גמ' מג : מה.

מכר עבר לגוי או לגר תושב יוצאה לחרות וצריך גט שחרור או אונו (כשתברוח אין לי עסק בר) וכן במשעבב העבר לחובו מעכשו ואף גופו אם לא יפרע בזמן [רש"י - מזיל בתכל"ח]

וכן ללא פרע בזמן אע"פ שעדיין לא משכנו

ולא בגבאו שלא מרצונו א"כ ה"ו"ל לפיס, ולא בנו אחריו

ספק - ללו' יום, חוץ מלאלתו, חוץ מן המצוות, חוץ משבותות יו"ט; מה' לומר או לכותי

אריס, חוכר, משכון שדה של גוי פטור ממעשר (למ"ד יש קניין)

גוי שאנס ביתה ועבדו - דמיו מותרין, וכותב שטר בערכאות [כמציל מידם]

ר' יהושע ב"ל - מוכר עבדו/במה גסה לגוי - קונסו לפドתו עד עשרה/מאה בדמיו - וספק אי לאו דוקא (רש"י - אויל פחות)

אין קונסין בנו: צרם אוזן בכור, מכובן מלאלתו במועד, מכר עבר לגוי, זריעת שדה שהטיבה בשבעית, מטמא [לא שמייה היוזק]

מכרו לחו"ל צריך גט מרבו שני [חו"ר גנב, קנסין היכא דaicca אישורה]

ריש"ג - כשהוא לאנטוכי שבאנטוכיה (רש"י - ע"מ כן - ואין דעתו לחזר)

או לאנטוכי סתום ויש לו רק אושפיזא בא"י

בן חו"ל נשא בת א"י - עבדה תיקו; עבר שיצא אחר רבו לחו"ל ומכרו שם - תלוי אם דעת רבו לחזר

מכר שדה ביובל - רב - מכורה וויצאה, שמואל - אינה מכורה ומעות חזרין

לא חסיגר עבר אל אדוניו: תנא דבריתא - מז' אומות שקיבל לא לעבוד ע"ז ידור בא"י, ר' יאשיי - במכור עבר לחו"ל, רב אחיו בר' יאשייה - עבר שברה מהו"ל לא"י, רב ב' - בלווה

עבד ע"מ לשחררו

שחרור עבר: גט, כסף (פדיון), חליפין, שנ ועין, הפקר, הקדש, מכרו לחו"ל, מוכרו לעכו"ם, אמירת שכיב מרע, גור שמת, בורח מגיסות, חצי עבד - קופין, נהגו הפקר - קופין, נתעverb וולדות

גמ' מה. - מ:

פדיון שברין או סת"ם רק בכדי דמיים [תיקון עולם - דוחק הצבור, שלא יתפסו יותר (נ"מ בקרוב)] ועוד טרפהיק לסת"ם

אין מבריחין שבויין [ת"ק - תיקון עולם לשביון העתדים, רשב"ג - תקנת השבויין שעמו (נ"מ בשביי א')]

{ בנות ר"ג (לא צדקניות) נשבו עם רב עיליש }

ס"ת - כתבו מין ישרף; גוי מה' - יגנו [ויקשרותם וכתבתם (וכן מומר)], ישרף לר"א [רש"י - סתום מחשבתו לע"ז], קורין - לרשב"ג בגין שחזר לסתורו מיראה [לשמה]

נמצא ביד מין יגנו; ביד גוי - מה' אם יגנו או קורין [רש"י - ספק ספיקא]

לא יחויר - גירש משום שם רע או נדרה [משום קלוקלא [רש"י - יודע שאסור להחוירה וגמר בלבו לארשה ולכן איינו נאמן לבטל הגט], קנס שלא יהו פרוצות] (נ"מ - אם אמר, או ציריך לומר "משום נדר") -

ר"י - דוקא ידעו רבים, ר"מ - דוקא הציריך חכם [רוצה שתתבזה אשתו להתריר ויקלקל הגט],

ר' אלעזר - אפיי"א"צ חכם [יקלקל - לא ידעתה שאפשר להפר, וגזרו ציריך אתו א"צ]

לר"י - אין הפרה בהודר ברבים (מח' ג', י') [כינשבעו להם נשיאי העדה]

נדר הוא - מותר להחזרה

גירשה ממשום איילונאות לר"י לא יחזיר [קלקלולא] וכשיש לה בן מ"מ אין לה כתובה
לחכמים יחזיר [הו"א] - לא חייב לקלקלול, לא כפל תנתן אין קלקלול
לשモאל איפוך

גמ' מו : - מה :

מוכר עצמו לגוי ג"פ אין פודין (חו"ז מפיקו"נ), ופודין בניו אחר מיתתו [שלא יוטמעו]
מוכר שדה לגוי - קונה ממו ביכורים [תיקון עולם (רבה מדאי) (לרש"י - קנס למוכר)]
{ ר"ל הרג לודאי, כריסי כרי, עזבו לאחרים חילם - קבא דמוריקא }

קנין גוי בא"י - רבה - לא למעשר [לי הארץ] חוות : מסוריא למד לאו כיבוש, מירוח גוי [דייגונך]
כן לחפור [והארץ נתן לבני אדם]
ר' אלעזר - מפקיע ממעשר [דגנן] ולא לחפור [לה' הארץ]

לא הפקיר ישראל לקט שכחה ופהה אדעתא דעכ"ם
שותפות ישראל וגוי בסוריה - רבבי - טבל וחולין מעורבין זב"ז (לרש"י - כל חטה ויפריש מיניה ובה),
רשב"ג - יש ברירה

ר' יוחנן - קנין פירות בקנין הגוף [ולביבתך - ביכורי אשתו]
ר"ל - לאו בקנין הגוף [שני תבאות] חוות : מביכורי אשתו [ולביבתך], ממכר בזמן יובל ראשון [לא סמכא דעתיה]

הקדיש שדה מקנה ואח"כ יורשו - ר"י ור"ש - כשרה אחזקה ומתחלקת לכהנים [אשר לא משדה
אחזותה] (לר"מ - כשרה מקנה וחוזורת לבעלים)

ירש ואח"כ הקדיש א"צ קרא [ק"פ לאו בקנין הגוף, משדה], ר"מ - צריך קרא

פי שנים בשדה החוזרת לאביו ביבול [לאו בקנין הגוף]
אביי - בעל בנכסי אשתו צריך הרשות לדון עליו ולא על פירות [כר"ל]

פ"ו האומר

גמ' סב : - סג :

עשה שיליח לקבלה, והבעל אומר הולך - למ"ד הולך כוצי הוא לא יכול לחזור,
למ"ד הולך לאו כוצי עקריה משליחותו ושויה שליח להולכה

בעל שאמור התקבל גט זה - כוונתו שליח להולכה

נקבה להולכה וזכר לקבלה מהני

עשה להולכה והשליח אמר לבעל לקבלה, והבעל אמר הילך כמה שאמרה -
אינו שליח [אדיבורה דשליח סמיך, השליח עקר שליחותם מושם טירחא]

ואם אמר הבעל הולך ותן לה - הוי שליח להולכה לר' נתן (אבל הילך ותן כוצי),
ולרבי לא [הולך כוצי] אא"כ פירש

קטנה שעשתה שליח לקבלה - הבעל יודע שאינו שליח ונתן לו לשם הולכה

רב מסתפק אם הולך כוצי וספק איסורא לחומרא - וחולצת

רב - אין האשה עושה שליח לקבלה מאת שליח להולכה [בזיוון דעתן, אותו חזרה הבאה לאחר מכאן
(רש"י) כד. - חזר חברו כשליח להולכה]

ורב חנינא חולק, לר' אמר חזון מעשה שהוא עצמו יהיה לקבלה [לא חזרה שליחות אצל הבעל
(רש"י) - ניתק משליחות הראשון - ואינו ראוי לחזור לשולחו] וספק בגמי' להל'

כתבו ותנו - עשו שליחותן - רב - אפי' טעו בשם, רבה - בtgt כשר שאבד,
לדר"ג - כותבין אפי' ק' פעמים וספק בנתנו לשיליח ושליח אבד

גמ' סד . - סד :

שליח לקבלה בשי עדים אמינו אם אין גט שלם בידו (דלא יכול לומר דהימני הבעל)
ועל הקבלה [עד מסירה כרתית] וקריעת (בשעת גזורה)

בעל אומר לפקדון ושליש אומר לשיליח לקבלה - רב הונא - בעל נאמן (כששלשתן בעיר) [אי לגירושן היה
נותן לה] חזון אמרתת לגירושין [מיגו דנחת לין]

רב חסדא - שליש נאמן [הימניה [רש"י] - מיגו בידו לגורשה] אא"כ לאו בידו

בעל ושליח אמרו שמסרו גט לגירושין, והיא אומרת דנתן לי ואבד - ר' יוחנן - אין נאמנים
[בעל לא נתן בעצמו, אין הגט ביד השליש, האשה מעיה כשייש מסיעע, אין חזקה שעושה
שליחותו לקולא]

רש"י סד .

אין נאמנות לשיליש עם גט קרווע - לרש"י - דאיין מיגו - אין בידו לגרש

גמ' סד : - סה .

גט לנערה המאורסה - ת"ק - היא ואביה, ר"י - רק אביה [במקום אביה ידה לאו כלום]

קטנה מתגרשת אם יכולה לשמור גיטה - מבחנת בין גיטה ודבר אחר [ושלחה - ואינה חזורת]
ואם לאו אינה מתגרשת (רש"י - אפי' ע"י אביה דהיא שוטה)

קטן שנוטל חפץ ומחזירו לאחר שעה כשתובעו -

רב יהודה א"ר אסי - יכול לזכות אף לאחרים (רש"י - מדרבנן)

רב חסדא לשמואל - לעצמו ולא לאחרים חזון : משיתופי מבואות דרבנן דאיין לה עיקר מה"ת,
מחילול מע"ש דרבנן לאחרים

רבא - צורו וזורקו אגוז ונוטלו - זוכה לעצמו, מתקדשת למיאוין
פעוטות (רש"י - בן ו' עד ח') - מוכרים וקונים מטלטلين, מתגרשת

עונת נדרים - חולצת (רש"י - בת י"א)

למכור קרקעות אביו - בן כ', ר"ג - י"ח

than get in place פלוני - מעכב,
the takbali gitiyi in place פלוני - let's k מעכב, for "a la [merah place דבע"c matgerash]

רש"י סה.

אין חומש על מע"ש של אחרים אם קונהו מחבירו

גמ' סה. - סו.

התקבל לי גיטי - אסורה בתמורה מיד [דלים פוגע מיד בבעל],
"במקום פלוני" - לרבען דר"א - כשגיגע

ערוב לי בתמരים וערוב בגרוגות - מה' اي עירוב עירוב [תלי ברכנן ור"א اي מקפיד, בשלו או בחבירו
(רש"י - שלו אינו מקפיד, חבירו נתן רשות רק לתמരים)]

הבעל צריך למצוות בלשון גירושין, ולא: בלשון פרנסה, עשו לה כ..., פטרוה בא"י, פיטרוה בבבל; וספק
בבוציאות, עזובה, החירוה, הניחוה, הועילו לה
צרייך כתבו ותנו חוות מוצא בקהל, לשירה, המפיל עצמו מגג, ר"ש שזרוי - מסוכן,
רב הונא - וכן במתנה

מתנת שכיב מרע במקצת נכסיו בעין חרוץ מצואה מחמת מיתה
תדבר"ר ישמעאל - במסוכן כותבין ונונתני אע"פ שאין מכירין אם זהו שפירששמו
ר"ג - לא משוי איניש בן שליח במקום אב, ורב פפי (רבא להל') חולק

רש"י סו.

"חן זוזי מהمرا" - יין ודמיו - שכל היין באחריות שם אמר "יין" והחמיין יפסיד

גמ' סו : - סז.

"תנו" לשנים = כתבו ותנו,

"תנו" לג' - ר"מ ור"ע - עשאן ב"ד להגיד לאחרים, ר' יוסי - הם יכתבו

אמר לשנים "כתבו ותנו" - ספק אם דוקא הם צריכים לכותבו, או רק לחתום

לר' יוסי מיili לא מימסרן לשילוח אפילו באומרם, שמואל - להל' אומר אמרו מהני

אמר לב' "אמרו לסתור לכתוב ולפלוני ולפלוני לחותם" - כשר ולא תעשה כן [שמא תשכור עדים להגיד
בשם בעלה (מעשה לא עבד בשקר (רש"י - לחותם, להעדי) אבל דבר עבדי)

"אמרו לסתור לכתוב ואתם חותמו" כשר - ר"ח, ר"ג, רביה - ולא תעשה כן [רש"י - אותו הנ"ל], רביה
בב"ח, רב ששת, רב יוסף - ותעשה

{ר"מ חכם וסופר, ר"י חכם לכישרזה, ר"ט גל של אגוזין, ר' ישמעאל חנות מיוונית, ר"ע אוצר בלום, ר'
ווחנן ב"ג קופת הרוכלים, ראב"ע קופת של בשמיים, משנת ראב"י קב ונקי, ר' יוסי נמווקו עמו,
ר"ש טוחן הרבה ומוציא קימעה - מדרותי תרומות מתרומות מידותיו של ר"ע}

אמר לעשרה "כתבו ותנו" - א' כותב וב' חותמיין
"כולכם כתבו" - א' כותב במעמד כולן, וכולם חותמיין לעיכובא
(ותקנת אמראים שלא יאמר כך)

"הויליכו" - א' מוליך, "כולכם הויליכו" - כולן ילכו עם המוליך
"א' ב' ג' ד' כתבו" - נ"מ בין מנה כולם למנה מקציהו [מה' איזה כ"כולכם"]

פ"ז מי שאחزو

גמ' סז: - עב.

{ רפואיות, גדולה מלאכה שמחמתה; עברי דריש גלותא צערו רב עמרם חסידא ורב שש; כבישת אשמדאי כדי לחשוף שמיר לאבני מקדש, שלמה מלך והדיוט (ומלך - מה'); רפואיות ולחשים, פת שחרית מעלי לכל הגוף; מקיז דם, דברים המכחישין }

אמר כתבו גט וeahzo קורדייקוס - ר"ל - כתובין לאלתר [כישן - סם רפואיו בידינו]
ר' יוחנן - רקCSI שחתפה [כשותה] אבל מצולב ושות לאלתר [דעתו צוללה]

אדם שחותט (ב' סימנים) = חי וסופו למות ואין השוחט גולה [שמא הרוח בלבלו, פרכוoso קירב מיתתו]

נשתתק - "ונכתוב גט?" והרכין - בודקין אותן ג"פ
ר"ג - חד לאו וב' הן וכו', דבר' ישמעאל - אם רוצה פירי של קץ בחורף
רב כהנא - רב - חרש שאינו מדבר (רש"י - ופיקח בשעת קידושין) שיכל לדבר מתוך הכתוב יכול לגרש
(כרשב"ג, ורבנן דברירתא חולקין בגט)

אין חייב קרבן שבועת העדות לאלים [אם לא יגיד - ואינו יכול]
אין חסרון מפי כתובם בעדות אשה [הקליל], לירושת בכור (רש"י - להשותו לפשוט)
חרש מעיקרו לא יכול לגרש יבמה שנפלה מאיו פיקח, אבל יכול בנפלה מהרש [כשם שכניסתה
ברמייה]

ר' יצחק - אשה שותה מדרבנן אינה מתגרשת [שלא ינהגו בה מנהג הפקר]
לר"מ דמילי מיםран - "כתובו" - הם דוקא, "תנו" (רש"י - בלי כתבו לג' - יכולין לומר לאחרים. ור' יוסי
חולק - ואפי' באומר אמרו

רש"י עא. - עא:

שטר שחתמו ביוומו לא דמי למפי כתובם DAOACH' להבי
"כתבו" - מקפיד שלא יאמרו לאחר דבוש שאינו יודע לכתוב
מילי מיםran לשליה - דרך ארץ הוא לעשוות שליח דברים

גמ' עב. - עג.

"אם מתי" לרבות פסל, לר' יוסי (להל') בין בעפ' בין בשטר כשר [זמן גט מוכיח (רש"י - כמהיים)],
ופסק לרוב הונא ל"ק באומרו בעפ' אם הלי' כר' יוסי
"מהיים אם מתי" כשר,
"מהיים ולאחר מיתה" - ספק גט [ספק אי תנאי או חזרה], ולרבי כשר [תנאי]
לר' יוסי - "לאחר מיתה" = מהיים ולאחר מיתה
"מהיים אם מתי מחוליה זה" ועמד וחלה ומות - אומדיין אין מת, לרוב הונא - דוקא בגין מחוליה לחולי
רב הונא - גט שכ"מ אם עמד חזור ממילא - לר"י - אפי' לא התנה "אם מתי" [סתם אדעתא דמיתה]
רבה ורבה - אינו חזור [יאמרו יש גט לאחר מיתה ואפקעינחו (רש"י - שלא יאמרו לא הוי גט עד שמת)]
אונס דלא שכיה לא אסיק אדעתא'

גמ' עג. - עד.

מהיים אם מתי - לא תתייחד עמו [רש"י - שמא יבעול לשם קידושין, איסור יחווד עם פנויה] גם בפני שפחתה
[לבה גס בה]
ר"ג אמר רבה בר אבוח - ואורה שנבעלה חוששין לקידושין לב"ה
ואם (רש"י - אח"כ) נתן לה כספים - לת"ק חוששין לזנות, לר' יוסי בר"י - לקידושין
אביי - רואה שנבעלה (בל' כסף) - ת"ק - זנות לכ"ע, ריבר"י - חוששין לקידושין לב"ה

ר' בא - רואה - ת"ק - זנות, ריבר"י - קידושין,
לא רואה - ת"ק - לא חישיןן, ריבר"י - חישיןן לקידושין לב"ה
בימים בין גט לミתה (לרש"י - גט "מעט שאינו בעולם")
ר"י - באשת איש דאיתנה מגורשת עד סמוך לミתה
ר' יוסי - ספק מגורשת (לרש"י - כל שעה ספק סמוך לミתה ואין ברירה) ובאשם תלוי
ובבעל החיב במזונותיה, אבל לר' יוסי בבריתא פטור
ואם לא מות מהחוליה - אגלאי דלאו גט הוא ובחטא
ר"מ - מגורשת משעת נתינה אא"כ לא מת - דאו היהת וודאי אשת איש ובחטא
ר' זира - "מגורשת ואינה מגורשת" - חיב בעלה במזונותיה

גמ' עד. - עה.

ע"מ שתני לי מאתים זוז בget, שאtan לך בקידושין - רב הונא - תנאי הוא [כרבי ע"מ כמעכשי]
ולרש"ג מותר לחתן אפי' לירושים [ללי" = ואפי' לירושין]
רב יהודה - לכשתן [לרבנן] דברי על מנת לא כמעכשי]
ר' יוחנן - לכורע ע"מ כמעכשי, לרבי גם מהיים ולאחר מיתה (ולרבנן ספק תנאי או חורה)
ע"מ שתני לי אצטליתי - ת"ק (להל') - דוקא, רשב"ג - אף דמיה (כמעשה בצדין) (לאבי - דוקא
בaina בעין)
ע"מ שתני ומחל - אינה מגורשת [לציעורה קמכוין ולא ציערה]
אמר לא里斯 "תשקה השדה יותר ואשלם יותר" ואתא מטרא - רב יוסף - לא מקבל,
רבה - כן [כיוון להרואה - וא"צ]
מח' רבא ור"פ (ב' לשונות) אי נתינה בפנוי בע"כ הויא נתינה,
ושלא בפנוי לכורע לא - חוץ מתקנת הלל ביום אחרון של שנת בתיה חומה

גמ' עה. - עז.

get ע"מ שתחזרי הניר כשר [לרב חסדא - כרשב"ג דיכולה לפיסו בדמי, לר"מ דלא כתנאי בני גד
וראוון (צורך כפול והן קודם ללאו, תנאי קודם למשה, תנאי זהה ומשה בדבר אחר), ע"מ
כמעכשי]

get שכ"מ - אם לא מתי לא יהא get, אם מתי - כן, אם לא - לא לא מקדים פורענות וגם הן קודם ללאו]
ע"מ שתנקי בני ומת הבן תוך כ"ד (لت"ק) / י"ח (לרש"י) חדש - כשר,
ע"מ שתנקי ב' שנים ומת - לת"ק פסול [לרש"י - מודפרש - למייר אפי' מת], לרשב"ג כשר [אין
עיכוב ממנה]
בלי מות - צורך להניך כ"ד/י"ח חדש, חוץ: רב חסדא לרשב"ג מספיק יומם א', ממפרש פחות, לרב
אשי אפי' סחם = יומם א' בתקופת' שנים (איתותב)
ב' לשונות ברשב"ג אי בעין תנאי כפול או לא [אם יש ב' כתובין הביאן כאחד]
בפני שנים "ע"מ שתני 200", ובפני אחרים "300" - ביטול תנאי הראשון
בפני ב' "ע"מ שתמש אביה", ובפני אחרים "שתני 200" = או או, ואין א' מכל זוג מצטרפין

גמ' עז : - עז.

get כשאשתהה שלא בפניך לך יומם - ר' יוחנן - אין חושין ליהוד (= get ישן) וכשיתקיים ה"ז get
וחישיןן לפisos (לרש"י - שנתייחד עמה ויערער הבעל "שפיסטי") אא"כ אומר נאמנת עלי לומר לא
פיסטי

אם לו באתי עד י"ב חדש ומת - למשנתנו פסול,
לרביה יהודה נשיאה כר' יוסי - כשר [זמן השטר = מעכשי]
מעכשי אם לא באתי עד י"ב חדש ומת - ספק אם מותרת מיד או לאחר י"ב חדש
לכשחצצא חמה = לכחחצצא (לרש"י - אפי' לר' יוסי דפי' לכשחצצא ולא מעכשי)
אם לא באתי עד שנה כתבו ותנו" - לא כתוב עד אח"כ,

"כתבו ותנו אם לא באתי" - לר' יוסי יכול לכתוב מיד [זהו"א] - יכול לכתוב על תנאי, מדיננה הכי
קאמר "כתבו עכשו" [

"לאחר שבוע" - תמתין שנה שמינית, לאחר שנה = עוד חודש, לאחר חודש = עוד שבת, לאחר שבת =
יום א', ב', ג'
לרבו - לאחר הרגל = ג' יום (דלא כה'')

רש"י עז:

אם אשפה בדרך ל' יום מיום שאצא - התנאי רק על מהלך הראשון ולא בקיומו אח"כ

פ"ח הזרוק

גמ' עז. - עח.

חצר (רש"י - נכסי מלוג) שלה כידה [ונתן] - ר' אלעזר - בכותב לה דין ודברים אין לי בנכסיך בウודה ארוסה [א"א בתק"ח] (רש"י - או לשון מתנה בנשואה), רבא - גיטה וחרזה בגין אחד לעולא - דוקא עומדת בצד החזרה (גמ' ב"מ בגט דחויב לה), לר' אושעיא - משתמרת לדעתה [מה'] אי חצר ממשום יד או שליחות, אי כידה - דסמכה או משותמת לדעתה

חדר מקום משאיל לה הבעל לקנות הגט ולא ב' מקומות (פיסלא (חתיכת עז) - ד"א על ד"א, או גבוה י"ט, או יש שם לוווי) חוץ משני גגין סמכין (רש"י - ואין תשמש רגיל בהן] [לא קפדי]

מטה שלה גבוה י"ט בביתו קונה [אם מקום כרעוי לא קפדי (רש"י - בגבוה)]
(רש"י - לא חשיב האור רשות מוכר לבטל רשות הכל')

חיקה או קלטה בביתו קונה - כמ"ד כליו דליך קונה, בקלטה תלואה בה, קשורה, בין ירכותיה, במוכר קלטהות - אינו מקפיד, ר' יוחנן - מקום חיקה וקלטה אינו מקפיד

עוקם מתניו להקריב גט בחגורתו הו נתינה
צרייך לומר "הא גיטך" - רבבי, משנתנו - אפי' לאחר שבא לידי, ר' ש בן אלעזר - דוקא בשעת נתינה
עבדה ישן כפות ומשמרתו = חזרה

רש"י עז. - עז:

מה שקنته אשה קנה בעלה - לפירות להשתמש בה = לא נפיק מידיו
אסור לטלטל גט בשבת

גמ' עח. - עט:

רב - זוק גט בד"א שלה ברה"ר מגורת, שניהן בד"א - רק אם היא קדמים, מהצה בד"א שלו לא [אגיד גב']
ר' יוחנן - רק היא יכולה לשומרה מגורת אפי' תוק ק' אמה, שניהן יכולין או אין יכולין - ספק
שמעואל - רק כדי שתשוח ותטלנו מגורת ולהל' מהמירים דוקא לידי
דין קרוב לה דוקא בגט [בעל כרחה], קידושין [ויצאה והיתה], "זרוק לי חובי בתורת גיטין"
משיחה בידו שיכול לנתקו אינה מגורת, ידה קטפרס אינה מגורת אא"כ יפול בד"א שלה, וספק
באoir דד"א
לאoir גגה מגורת - כשייש מעקה, לבוד לנג, מגגו לאoir חזרה - במחיצות החזר עודפות [מינטר ר"ש"י - סופו לנוח]

נמקך דרך עלייה באoir חזרה אינה מגורת [מעיקרא לא למין קאי],
נשרף בדיליקה קוזמת אינה מגורת [מעיקרא לשריפה]

חצר פנימית שלה ומהיצות החיצונה עודפות - באoir מהיצות עלינוות (ומשתמר מפני בני החיצונה)
מגורשת [משועבדות לה וקוני לה]
אבל לא בקופות [לא נח (רש"י - כליה הנח ולא לשמור)] (רש"י אויר כל依 אינו קונה)
גט ישן (יחוד אחר כתיבה) לב"ש כשר, לב"ה פטול [יאמרו גיטה קודם לבנה]
ב' לשונות בשמואל בדיעבד אם תינשא לכתהלה

גמ' עט : - פ :

תצא מזה ומזה (רש"י - מDAO' אינו גט וgst משני שלא יאמרו שהיה gst גמור)

וכל הדריכים בה (קנסין כל זכויות בעל ואשה):

1) כתוב לשום מלכות אחרת, 2) לבניין או חורבן הבית,

3) טעה במזורה - מערב, שם, בעיר שדר,

4) צרות ערוה/יבמה שנמצאת אילונית,
5) החליף שוכר וgot (ldr"א דוקא לאalter (شمואל - שעוסקין בעניין גירושיה,
ר' אדא ב"א - שלא נישאה)),
6) גט שקשריו מרובה מудיו [אטו אמר כולם חתום]
והולד מזוז מזה ומזה (שינוי מלכות לר"מ דשינה מטבח חכמים - מזוז, יבמה לשוק כר"ע דיש
מזוז מחייב לארון)
לחכמים דר"מ לשם סנטר שבעיר כשר לכתלה, מלכות אחרת לרשי הولد כשר, (פו) גט קrho
הולד כשר, ומודו לר"מ דשינה שם או עיר הווי מזוז
לרב המנוח - צרה שזינתה אסורה ליבמה, ללשון אי' בגם' - דוקא נשאה [לרשי' - יאמרו דחלץ לה]

גמ' פא. - פב.

כתב ונמלך, על תנאי - ב"ש - פסללה מכחונה, ב"ה - כשרה
יצא עליה קול דכתיב, במקום דלא מבטילין קול וקוראים נתינה "כתיבה" - יצא מכחן שנשאה אחר
מיתת הראשון

יחוד עם גירושתו מן הנושאין לב"ה צריכה גט שני
[הן הן עדי ביה, ולר"ש בן אלעזר דוקא בראשונה שנבעלה - אין אדם עושה בעילתו זנות]
בן ננס (ר'AMI להל') - הכל כשרין להשלים חתימה של גט מקישר קrho בא' מקשריו
ר"ע - רק קרובים ולא שאר פסולין [יאמרו עבר נשתחרר, גולן עשה תשובה]
לכו"ע בגין' קשורים וב' עדים משלימים רק קרוב [גט מקישר תקנו חכמים בגין], לריב יוסף רק כשר
אין משלימים ב' קשורים בקרובים [دلמא יקימו בב' קרובים וכשר א' בלבד]

פ"ט המגרש

גמ' פב. - פג :

משנתנו - הרי את מותרת לכל "חוץ" מפלוני -

ר"א מתר [זהיתה לאיש אחר - התירה רך לאחר, גירושה מאישה - בלבד]
וחכמים אוסרים (ורך נסלה לכהונה) [כrichtות - דבר הכהורת, כי יכח - ויצאה והיתה - קודם
הויה ראשונה - שלא אגידא]

אבל ע"מ שלא תנשאי לכ"ו מגורשת [ככל תנאי]

לר' יוסי בר"י - מ"ח, בע"מ - דרבנן הו שיר בט, אבל "חוץ" לכ"ו אסור
ר' אבא - וכן מה' בקידושין [ויצאה והיתה] ולר'א יש פטור זיקת ב' במין בקדשה חוץ משמעון
אחיו וشمعون קדשה סתם (דאשרה ארוכן) ומתו ונפלת לו
חוץ מרוכן וشمعون וחזר ואמר לראובן וشمعون, לרוכן, לשמעון, אף לשמעון - ספק מה כוונתו
"חוץ מפלוני" לר'א פקע משנשת לאחר, ור'ש ב"א חולק [זה אסור זה מתר?]

ע"מ שלא ... לעולם, כל ימי חייכי - אין זה כrichtות
היום אי אתה אשתי ולמחר כן - לכ"ו מגורשת לעולם [כיוון דפסקה פסקה]

גמ' פד. - פה.

גט ע"מ שתנשאי לפלוני - לכתהלה לא תנשא לו [יאמרו נשותיהם נתנין במתנה]
לאחר - אפי' נשאת תצא [צריכה לקיים התנאי - ואין בידה]

ע"מ שתעליל לרקיע - ר' בן תימה (להל') - ה"ז גט [כמפליגה בדברים (זוחה לצערה)] (ות"ק חולק)
ע"מ שתאכלץ חזיר - אבוי - גט, רבא - אינו גט [אפשר לאכלה וללקות]
ע"מ שתבעליל לאבא - גט אף לרבא [א"א לה לקימה]
ע"מ שלא תבעליל לאבא - ה"ז גט [אין חושין]

אין חסרון מתנה עמ"ש בתורה - ר'א בד"ר איקא - כשהיא העוקרת (ורבינה חולק),
רבינה - בשאיפר לא לקיים התנאי ויבטל המעשה

התנה שיר בוגט - יחוור ויתננה [כר"ש ב"א דלא סגי באMRIה, אפי' כרבי - כבר זכתה בו ליפסל לכהונה
(בתנאי הראשון)]

כתבו השיר לא מהני מחייב, לרבא - אפי' אמר לעדים לכותבו ע"מ כך לפניהם כתיבת התורף (ורוב ספרא
חולק)

כתבו ע"מ בוגט - ר' זира - לפניהם התורף לרבי פסול [אטו "חוץ"] לחכמים כשר,
לאחר התורף לכ"ו פסול, לאחר התורף לרבי פסול [אטו לפני] לחכמים כשר

רבא - לפניהם התורף לכ"ו פסול, לאחר התורף לרבי פסול [אטו לפני] לחכמים כשר
(לרשי' - כתוב ע"מ פסול לרבי בכל תנאי ואפי' נתקיים)

חוץ מי שלא תפשי קידושין - כשר, חוץ מקטן = שיר [אתוי לכללו הויה]

פסק: חוץ מנולדים, בעל אחותה, מזנותין, שלא כדרכה, הפרה, תרומתיך (לרשי' - מאחר), ירושתיך,
קידושין בשטר

גמ' פה : - פו :

גט - הרי את מותרת לכל אדם, לעצמן

שטר שהרור - הרי את בת חוריין, לעצמן, אין לי עסק בך

לר'י (להל') צרי להוציא וזן דיהוי לייכי מגנאי ספר תירוכין וכו' [ידים שאין מוכחות שמדובר בהאי
גט לא הוין ידים]

פסולים דרבנן :

1) כתוב ידו בלי עדים (רש"י - ובלי ע"מ) [רש"י - אטו כתוב סופר]

2) אין זמן [ז]. - שלא יחפה על בת אחותה, משום פירוט מלוג שימכור]

(3) ע"א עם כתב ידו לר' יוחנן / או כתב סופר דאיינו מובהק לשמואל (אولي כתב בלי בעל)
ולכתהלה לא תנשא, ובדייעבד - לוי, ר' יוחנן, ר' חלפתא - לא יצא,
לרב באין עדין בנימ תצא, והולד כשר

גת ישן תנשא לכתהלה, גט קrhoח, לשם מלכות אחרת, לא אמר בפני נכתב - תצא ולר"מ הولد ממזר
דמשנה ממטבב חכמים

לר' אלעוזר ע"מ בלבד כרתי וגובה ממשועבדים בין בגט בין בשטרות, וע"ח לתיקון עולם
רב, ריב"ל, ר"ל - היל' כר"א בגיטין ולא בשטרות [רש"י - וכותב בספר וחותם],
שםואל - אף בשטרות

משנתנו - גיטין שנתערכו נוותן שניהם לשניהם
ר' ירמיה - לר"א דעת"מ כרתי פסול [רש"י - אין לשמה מבורתה],
ואבי חולק [א"צ נתינה לשמה אלא כתיבת]

רש"י פו. - פו:
כתב ידו לר"מ דעת"ח כרתי - ממזר, גי' רש"י כאן - כתב ידו = חתימת עדים
לר'ש"י - לר'ב כתב סופר אפי' מובהק וע"א - ממזר
לרבנן דר"א בע"מ בלבד כשרה לכהונה

גמ' פז. - פח.
כלל בתוך הגט כשר לכלום -
ר' יוחנן - זמן אי' לכלום, פלוני גירש פלונית ופלוני גירש פלונית (לר"ל - רק האחרון כשר [רש"י] -
זהזכיר כ"א בנפרד)
אבל זמן לכוא"א (לר"י בן בתירה וגם ריח בינויה) - רק האחרון כשר (עדים עמו)
ר"ל - אנו פלוני ופלוני גירשנו פלונית ופלונית, פלוני גירש פלונית ופלוני גירש פלונית [לה - ולא
לה ולחברתה],
אבל זמן לכ"א (וגם ריח בינויה לת"ק דר"מ) - רק האחרון כשר
ב' גיטין זה בצד זה - צריך שמו או "בן יעקב עד" של ב' עדים תחת כ"א
לא שבק שמו וחתים שם אביו

ישראלים מארץ יון - "יוסף בן שמעון" = בנו של יוסף "שמעון" וצריך שמו שלו מתחת
משנתנו חושש שיונו חתום גונדרלית (שלא כמנהג אלא בעבר) ואינו נקרא עם השמאלי, ותני זעירי
מכשיך ואני חושש

כשהמשך הגט בעמוד שני בعين ריח מלמטה בעמוד א' ולמעלה עמוד ב' [دلמא גזיה] ו"הרי את"
מלמטה "מורתרת" למטה [دلמא אימליך (רש"י - ביטול)]
או שיהא ניכר מהחטיכת הקלף דלא גזיה (רש"י - ואין ריח)

צריך עדים נקרין עמו בסופו דוקא (חוין מדיסקי (זמןה לדין) - אף בצד)
ר' ירמיה - חתם סופר וע"א כשר [כר' יוסי - מילוי], שםואל - כתב סופר מובהק וע"א כשר
פלוני בן פלוני א"צ "עד", פלוני צריך פלוני עד
חניתו/ה (שם משפה) כשר עד י' דורות, לר"ש ב"א ג' דורות [ובני בנימ, ונושתם]
{לא חרבה א"י עד שעבדו ז' משפחות מלכים ע"ז, צדקה שהגלה צדקיהו ועדין גלות יכנית קיימת -
החרש והמסגר, הקדים ב' שנים לונושנת"ם}

גמ' פח : - פט :

גת מעושה בישראל כדין כשר, שלא כדין תורה - פסול ופסול מכהונה,
בעכו"ם כדין תורה פסול ופסול, בעכו"ם שלא כדין פסול ואינו פסול,
בעכו"ם עפ"י ישראל "עשה מה שישראלי אומרים לך" כשר

אנן שליחותי הוי דבני א"י קא עבדין במילוי דשכיהא - הדראות, הלואות, גט מעשה,
אבל לא גזלות וחבלות [אשר תשים לפנים (ירוש"י - ע' זקנים שעלו להר)]

חוושין ל科尔 (ירוש"י - להחמיר) שיצא לפניו נישואין לרבashi / אירוסין לרוב חביבא (להל') שפלונית
התקדשה לפולני היום בעיר זה

ועלא, לוי - דוקאabis נרות Dolkot וויזצאיין ונכנסין
ר' אבא - דוקא באמרו ששמע מפלוני שהלך למדה"י
ותלי במנגה המקום אם מבטلينן (משתקין) קול (ירוש"י - הוואיל וא"א לישילינה)
לכו"ע מבטלן קול כשיין חד (מסתמא פחות מש"פ, מקטן)

רבashi - ודוקא באיתחזק בב"ד

קול שמקודשת ומגורשת - מותרת [שוברו עמו],
שאר קולות של פריצות - ר"מ - יצא, לר"ע - כshedברות עליה, ר' יוחנן ב"נ - לא יצא
אמתלא (היה ספק, על תנאי) שובר את הקול -
רבה בר הונא - אפי' יצא אחר י' ימים, ר' יוחנן ורב חמא - דוקא עם הקול
רב זביד - אפי' יש רק מקום ופתח לאמתלא בטל הקול, ור' פ' חולק
ע"א שמת בעלה ונתקדשה וחזר - מותרת לו [לרוב זביד - קידושי שני על תנאי, ר' פ' - לא עבדה
אייסורא]

শמוֹאַל - אֲשֶׁר מְעִזָּה לְקַבֵּל קִדּוּשֵׁין מְשִׁנֵּי שֶׁלֹּא בְּפָנֵי הַרְאָשׁוֹן וְאַ"צְׁ גַּט מְשִׁנֵּי
לְרַב הַוָּנָא צְרִיכָה מְשִׁנֵּי

קול שלא נתברר שנתקדשה לראשונה, וקיבלה קידושין משיין -
רב הונא - מגרש ראשון ונרשא שני - ולא להיפך [אטו מחזיר גירושו מאירוסין]
אא"כ יש קול מראשון בשני לאמייר (להל') - ור' פ' חולק
רב שיננא - אף להיפך [יאמרו קידושי טעות (ירוש"י - משני)]

גמ' צ. - צ:

יגרש: ב"ש - רק במצא דבר ערוה [אם לא תמצא חן כי (מפני) מצא בה ערות דבר]
ב"ה - אפי' הקדיחה תבשילו [כי (מפני) מצא ערות או דבר (סרחון)]
ובגירושה סתם א"צ להחזרה [דוקא במאנס בעמוד והחזר קאי]
ר"ע - אפי' מצא נאה הימנה [אם לא תמצא חן בעניינו כי (ואם) מצא וכו']
לרב יהודה - דוקא בזוג שני [ובאותה נועורך אל תבגדי]
בלבו לגורשה אל תשב תחתיו [אל תחרש על רעך רעה וכו']
פרוצה מצוה מה"ת לגורשה

{ כשם שהדעתות במאכל כך דעתות נשים, והיתה לאיש אחר - שאינה בן זוגו של ראשון,
המגרש אשתו ראשונה אפי' מזבח מורייד דמעות }

רש"י צ. - צ:

ירוש"י - כי יביאך, כי בא סוס = מפני שבא סוס וכו' לפיכך ותקח מרימות
ברגלים לדבר שזונה היא חוובה לגורשה מה"ת

הדרן עלך מסכת גיטין